

Ikke kun Grækenland, men hele Europa ville få gavn af Nye Silkevej

Mandag, 1. juni 2015 – I et interview til Berlineravisen *Tageszeitung* sagde Pedro Páez, Ecuadors tidligere minister for den præsidentielle Tekniske Kommission for Sydens Bank, at opbygningen af den Nye Silkevej var til enorm fordel for hele Europa, og »ikke kun Grækenland«.

»Det, som det handler om, er at udvikle nye, økonomiske perspektiver for hele Europa gennem at samarbejde med lande i Syd og Øst«, sagde Páez. »Tænk bare på de muligheder, som en Ny Silkevej indebærer. Dens territoriale dimension fra Portugal til Kina ville i en lang periode danne grundlaget for fred og rigdom i hele verden. Der er så meget at gøre: at bygge vej- og jernbaneprojekter mellem kontinenterne, transformere energimarkederne, udvikle sundhedssystemerne, samarbejde om fødevareproduktion og udvinde råmaterialer.«

Dette er, tilføjer Páez, alternativet til den nedskæringspolitik, Europa har, og som ikke har nogen fremtid. Den samme politik er tidligere slået fejl i Latinamerika, og den vil også slå fejl i Europa. For Tysklands vedkommende er Páez' råd at genkalde perioden i 1950'erne og 60'erne, da Tysklands økonomiske politik styredes af markedskapitalister, der ikke var spekulanter, hvis interesse er kortsigtet profit; men de var »ordoliberalere«, der investerede i langsigtet udvikling til gavn for industrien og staten som helhed. »Ordoliberalisme« er en tysk form for økonomisk liberalisme, der lægger mere vægt på statslig lovregulering på vegne af det almene vel.

Ecuador Radio interviewede i januar 2008 daværende minister Páez og den amerikanske økonom Lyndon LaRouche sammen, og

interviewet blev udgivet i *EIR's* udgave fra 7. feb. 2008.[1] I dag er Páez chef for Correa-regeringens økonomiske tilsynsmyndigheder, den øverste myndighed for regulering af markedsmagterne.

[1] Se
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2008/2008_40-49/2008-42/pdf/46-55_4135.pdf

---

USA: Den første prøve for skabelsen af et nyt præsidentskab: Få Obama ud nu!

Fra LaRouche-bevægelsen 2. juni 2015: Det bliver mere og mere åbenlyst, at verden har kurs mod en strategisk konfrontation mellem Obama-regeringen og både Rusland og Kina. Så længe, Obama forbliver i embedet som USA's præsident, vil krigsfaren fortsat bestå. Det første punkt på forretningsordenen for skabelsen af et nyt præsidentskab er derfor at føre an i at fremtvinge en rigsretssag mod Obama eller i hans fjernelse fra embedet iflg. bestemmelserne i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning.

Den forgangne weekends begivenheder har gjort det klart, at USA, og verden som helhed, ikke kan overleve, hvis den form for åbenlyse krigsprovokationer, der har været udført af Obama under ordrer fra London/Wall Street, fortsætter. Udstationeringen af USS Ross, et krigsskib udstyret med AEGIS-missilforsvar, til farvandet i Sortehavet i nærheden af Rusland i sidste uge sendte russiske kampfly i luften for at

tvinge skibet til at vende om. Der er NATO-øvelser i gang i de baltiske, arktiske og skandinaviske regioner nær den russiske grænse. Troværdige rapporter antyder, at der er vestlige lejesoldater over hele Østukraine, der støtter Kievstyrkerne i, hvad der kunne blive til en ny runde af provokationer.

Den nyligt tiltrådte chef for NATO's Militærråd, en tjekkisk general, har opfordret NATO til at bruge taktiske atomvåben mod Rusland, angiveligt hvis Rusland gennemfører en blitz-invasion af De baltiske Stater.

I det asiatiske stillehavsområde er de samme, eskalerende provokationer i gang, der har både Rusland og Kina som mål. Efter sidste uges P-8 overvågningsflyvninger af småøer i det Sydkinesiske Hav, som Kina gør krav på, brugte den amerikanske forsvarsminister Ashton Carter begivenheden med weekendens Shangri-La Dialog, med deltagelse af asiatiske regeringsrepræsentanter for forsvaret, til at komme med nye trusler mod Kina. Carter rejste fra Singapore til Vietnam, med andre stop undervejs, for at iværksætte en flådekoordinering mod Kina. Under Shangri-La Dialogen angreb både den russiske og den kinesiske viceforsvarsminister den amerikanske politik, hvor den russiske åbenlyst sagde, at Washingtons forfølgelse af Prompt Global Strike var en krigsplan for førsteangreb mod både Rusland og Kina.

Rusland har annonceret en ambitiøs sommer med non-stop militærmanøvrer, der inkluderer den Strategiske Raketstyrke, der nu har undergået en omfattende modernisering. I sidste uge var SNAP-manøvrerne i det Centrale Militærdistrikt en klar demonstration af styrke som et budskab til Obama og NATO om, at Rusland ikke vil trække sig i tilfælde af konfrontation.

Konfronteret med denne galskab fra Obama-regeringen har nogle relativt mentalt sunde røster, inkl. Thomas Graham og endda Michael O'Hanlon, krævet en nedtrapning og en indsats for at smede en ny, europæisk sikkerhedsarkitektur, der atter inkorporerer Rusland som partner, og ikke modstander. Graham

gjorde det klart, at Ukraine ikke kan overleve uden et levedygtigt forhold til Rusland, og at USA skal trække sig fra konfrontationen.

Bundlinjen er imidlertid, at Obama må fjernes. Så længe, det britiske monarki har fingeren på den amerikanske atomknap, står verden over for perspektivet om udslettelse. Det er det centrale spørgsmål. Hidtil har oppositionen imod Obama taget form af en opposition rettet imod »enkeltspørgsmål«. Loven om Patriot Act blev udsat for et dødeligt angreb søndag aften. Obamas Fast Track-bemyndigelse til hans TPP og TTIP frihandelssvindel (dvs., at loven skal køres igennem Kongressen uden tilstrækkelig tid til debat – altså skal stemmes igennem uden, at lovgiverne ved, hvad de stemmer for! –red.) vil med al sandsynlighed blive stemt ned i denne uge i Repræsentanternes Hus. Alt imens dette er nyttige udviklinger, så udgør de ikke minimumskravene for, at menneskehedens overlevelse kan sikres.

Der er et potentiale for skabelsen af et nyt præsidentskab, der bygger på en genoplivelse af Franklin Roosevelt-politik for det 21. århundrede. Dette reflekteres tydeligst i Martin O'Malleys tale i Baltimore søndag morgen, hvor han officielt meddelte sit kandidatur. Der er kvalificerede, patriotiske personer, der kan bringes sammen omkring et nyt præsidentskab meget lig de presserende krav til et sådant, som Lyndon LaRouche har opsat under offentlige diskussioner i den seneste tid (se <https://larouchepac.com>). Men en sådan indsats må begynde med en realistisk vurdering af truslen mod menneskeheden, som Obamas forbliven i embedet repræsenterer. Og det krævede handling.

Tidsplanen er meget stram. Mandag aften mødtes Angela Merkel, François Hollande, Christine Lagarde, Mario Draghi og nogle af Grækenlands største kreditorer i Berlin for at beslutte, hvad man skal gøre, eftersom Grækenland ikke kan præstere de IMF-krævede tilbagebetalinger på lån i juni. En græsk betalingsstandsning vil udløse en kædereaktions-kollaps af

hele det transatlantiske finanssystem, og nylige erklæringer fra den amerikanske finansminister Jack Lew og fra økonomen Paul Krugman har åbenlyst erkendt denne virkelighed.

Den overhængende græske betalingsstandsning og efterfølgende nedsmeltning er den mest umiddelbare udløser for Obamas lancering af krig mod Rusland og Kina – på vegne af briterne. Klokken er allerede ved at falde i slag for deadline den 5. juni for den første, græske betaling til IMF. På nuværende tidspunkt er det usikkert, præcis hvad der vil ske. Men tidsrammen for et potentielt udbrud af en global krig måles nu i timer og dage.

EIR: FDR's mission:

Vores fremtid, som vi har evnen til at kende den

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union,

retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'. Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Af Phil Rubinstein

29. maj 2015 – Historien er fuld af tilsyneladende tilfældigheder. Franklin Delano Roosevelt, USA's 33. præsident og den eneste præsident, der blev genvalgt til fire embedsperioder, døde den 12. april 1945 i Warm Springs, Georgia. Hans bisættelse og begravelse fandt sted i Washington, D.C., og i Hyde Park, N.Y., henholdsvis 14. og 15. april, nøjagtigt 70 år efter præsident Abraham Lincolns mord og død. USA's 16. præsident blev myrdet fem dage efter general Lees overgivelse ved Appomattox, der således i realiteten afsluttede Sydstaternes Oprørskrig. FDR døde mindre end en uge før sejren over nazismen i Anden Verdenskrig. I begge tilfælde blev de efterfulgt af mænd, der var, om ikke forrædere, så alt for snæversynede, for smålige til at videreføre missionen fra deres forgænger. På denne måde blev vores nations mission, i kølvandet på disse kriser med imperial ødelæggelse, truet, og trues endnu i dag.

Som det beskrives andetsteds i dette nummer af EIR, så var der, mens nyheden om FDR's død spredte sig, unge mænd, der stadig var i krig, og som spekulerede over, hvad fremtiden ville bringe for dem, deres familier, deres nation, eller for nogens vedkommende, menneskeheden.

I visse tilfælde vidste disse mænd, at denne fremtid var op til dem og deres forståelse af FDR's mission som præsident for USA – og endda af en intensivering af dette formål.

Et sådant tilfælde var den unge Lyndon LaRouche, der befandt sig på Burma-Kina-Indien-krigsskuepladsen, hvor næsten et halvt års krig stadig ventede forude. Han blev af sine kammerater spurgt, hvad man kunne forvente, og han forstod da, hvad der forventedes af ham.

LaRouche afsluttede sin tjeneste i Indien netop, som landets kamp for uafhængighed blev udkæmpet. Indien var et land, der spillede en afgørende rolle i det, som han så som sin, og sit lands, mission.

Roosevelts opfattelse af disse formål er den kraft, der førte til, at denne nation sejrede over depressionen, over fascismen og til, ved krigens afslutning, at stå ved randen af, ikke alene at gøre en ende på Imperium, især Det britiske Imperium, men også at foretage et stort spring fremad mod opfyldelsen af Den amerikanske Revolution i form af en ny relation mellem uafhængige nationer, befriet fra kolonialisme til at udvikle deres egne evner for menneskelig kreativitet.

En genoplivelse af Hamiltons princip

Meget af det, der er blevet sagt eller skrevet om FDR, er i al sin banalitet ikke meget andet end sladder, eller rettere sagt bagtalelse. Han var ikke en smart politiker eller en pragmatisk manipulator af politik og folk, eller en blot og bar »førsteklasses natur«. Selv det sympatiske portræt af hans kamp mod polio rammer ikke pointen. Hans formål var ikke simpelthen at komme til at gå, eller at komme tilbage til politik, som den var; hans formål var at genoplive økonomien og de menneskelige værdier, og selve præsidentskabet, i traditionen efter Hamilton, som USA's kerneprincipper. Hans begreb om Det almene Vel, den glemte mand, blev intensiveret

under hans præsidentskab, såvel som også hans opfattelse af disse formåls historiske betydning.

At hans økonomiske principper var lig med Hamiltons opfattelse af arbejdskraftens udvikling som grundlaget for kredit og værdi demonstreres i hans politik som New Yorks guvernør, der præcist bebudede New Deal med alderdomsforsorg og arbejdsløshedsforsikring, så vel som også infrastruktur og elektrificering. Den samme anskuelse stod bag hans udnævnelse af Harry Hopkins til at stå for Works Progress Administration (WPA), og dernæst Låne- og Lejeloven. I begge tilfælde forkastede han de monetaristiske standarder, gennem hvilke briterne havde drevet verden til katastrofe.

Endnu mere afgørende er FDR's udtrykkelige bestemmelse af New Deal inden for rammerne af Fortalen til Forfatningen, der, som det for nyligt blev vist i Bob Ingrahams rapport, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2015/2015_10-19/2015-19/pdf/03-41_4219.pdf

af Hamilton og hans allierede blev formuleret med det formål at udforme Forfatningen omkring Det almene Vel og »vor eftertid«. I indledningen til Bind 2 af hans Offentlige Papirer[1] skriver han:

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'.

Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Det var FDR's genoplivelse af Hamilton, der gjorde USA til industriel leverandør for Storbritannien, USSR og andre, såvel som for selve USA. Fra Låne- og Lejeloven og til USA's

indtræden i krigen var det den amerikanske industri og USA's evne til at udvikle sin arbejdskraft og sit militære personel, der leverede brændstof til vores afgørende rolle i sejren.

Skabelsen af en ny idé om menneskeheden

At vinde krigen var en mission, som FDR muliggjorde, men det var ikke præsidentskabets mission. Denne mission drejede sig om fremtiden: evnen til at skabe en verden, i hvilken disse krige ikke fandtes.

FDR, så vel som andre, som general MacArthur og general Eisenhower, så Anden Verdenskrigs hæslige natur – døden, brutaliteten, våbnenes voksende ødelæggelsesevne, galskaben – som en trussel mod menneskehedens eksistens. Samtidig betød løsningen på denne trussel et stort spring til en ny opfattelse af menneskeheden. FDR's præsidentielle mission var at skabe USA's præsidentskab til at være en leder for denne fremtid.

Blandt de klare signaler om dette, som i dag er lidet kendte, var hans voldsomme opposition til hans unaturlige allierede Winston Churchill i spørgsmålet om fortsættelsen af det britiske imperievælde. Indiens tilfælde understreger denne pointe. For FDR skulle krigen gøre en ende på den kolonialisme og imperiepolitik, der var krigens årsag. Vi kæmpede ikke for at bevare Imperiet. Indien skulle have sin uafhængighed, selv under krigen. Churchill fik apoplektiske anfald, da FDR kom med flere forslag til, hvordan denne uafhængighed skulle opnås. For FDR var uafhængighed aldrig adskilt fra økonomisk udvikling.

I tilfældet Kina erkendte Roosevelt dets potentielle storhed og dets forgangne storhed og insisterede på dets inklusion i de Fire Store. Briterne, i skikkelse af Churchill, sværtede kineserne og gik kun modstræbende med til at anerkende dem som en del af Alliancen, alt imens de ved enhver lejlighed

underbød dem.

Og det var selvfølgelig Roosevelt, der trak Sovjetunionen ind i Dialogen mellem Nationerne, idet han fuldt ud var klar over, at dette var afgørende for at vinde krigen, og fremtiden. Churchill, Wall Street og sådanne som Lord Bertrand Russell ønskede, at USA skulle bruge atombomben til at tvinge russerne til at kapitulere over for Vestens finansielle og politiske overherredømme. Det kunne der siges meget mere om.[2]

FDR's mission var at bruge præsidentskabet til at føre en dialog blandt uafhængige nationer, der kunne være i stand til at løse problemer ud fra et fælles grundlag om gensidig udvikling, med åben og fælles videnskab og teknologi. Han vidste, at dette var det eneste alternativ til selvdestruktion. Han havde selv vendt den ødelæggelse, der havde været anført af to rabiater anglofile, amerikanske præsidenter, der var tilhængere af konføderationen: Woodrow Wilson og Theodore Roosevelt. Slaveriets herredømme måtte afsluttes på globalt plan.

FDR kendte den enestående kapacitet, der lå i et præsidentskab efter Hamiltons principper. Han bekæmpede ikke alene Wall Street og lovgivningsmagten, samt delstatsrettighedernes maskering af den pro-britiske konføderation, men han brugte også præsidentskabet til at bestemme en fælles mission for en forenet nation.

I dag genopliver Lyndon LaRouche således det præsidentskab, der blev ødelagt af Bush-præsidenterne, Cheney og Obama, ved at påkalde den samme Alexander Hamilton, centreret omkring det samme New York, ud fra hvilket Roosevelt handlede. Nu findes der en bevægelse for udvikling, anført af Kina, Indien og Rusland, nøjagtigt, som Roosevelt havde set for sig; lande, hvis politik og idéer er blevet inspireret af Lyndon og Helga LaRouche og deres erkendelse af menneskehedens sande natur, som Roosevelt erkendte det i sin mission.

Vi er i færd med at bygge Verdenslandbroen; vi har netop nu brug for netop de relationer mellem nationer, som FDR havde forudset i sin vision for efterkrigstidens verden. Halvfjerds år senere kan vi udforske astrofysikken og bruge micro-fysikken; vi kan skabe fremtiden – det var hans mission.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review (EIR) 29. maj 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

[1] The Public Papers and Addresses of Franklin D. Roosevelt, Vol. 2

[2] Se: »FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml«
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2339>

**Nyhedsorientering maj – Helga
Zepp-LaRouche: Tale ved
seminar i København:
Den Nye Silkevej Kan**

Forhindre Krig

Helga Zepp-LaRouche holdt følgende tale ved seminaret om "Kinas politik for Et bælte, En vej" i København den 27. april 2015. Omkring 80 mennesker deltog i seminaret, som blev holdt på Copenhagen Business Confucius Institute under Copenhagen Business School. Følgende personer var talere på seminaret:

Li Xiaoguang, kinesisk meddirektør for Copenhagen Business Confucius Institute – velkomsttale.

H.E. hr. Liu Biwei, Den kinesiske Folkerepubliks ambassadør til Kongeriget Danmark – åbningstale.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og international præsident for Schiller Instituttet og en betydningsfuld medforfatter af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«; mangeårig leder i LaRouche-bevægelsen og gift med den amerikanske statsmand, økonom og filosof Lyndon LaRouche; forkvinde for det tyske politiske parti Bürgerrechtsbewegung Solidarität (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), BüSo. Introduktion v/Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark. Liu Chunrong, PhD., associeret professor, School of International Public Affairs, Fundan Universitetet; eksekutiv vicedirektør for Fundan-European Centre for China Studies, Københavns Universitet.

De ca. 80 deltagere inkluderede fem ambassadører samt diplomater fra seks andre ambassader, mange medlemmer og kontakter af Schiller Instituttet, og andre interesserede som har speciel tilknytning til Kina.

Download (PDF, Unknown)

Politiken bringer stort interview den 3. juni 2015 med Tom Gilleberg: Han går til valg på faren for atomkrig

Se indslaget [her](#)

Vil Europa overleve euroens kollaps?

Af Helga Zepp-LaRouche: ... Af denne grund, så vel som også pga. den voksende frygt for en stor krig, der truer med at udvikle sig ud af NATO's og USA's provokationer mod Rusland og Kina – vinder Kinas politik med den Nye Silkevej, og i særdeleshed den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om en inkluderende »win-win-politik«, stadig større tiltrækning. Hvis Churchills udsagn om, at, i politik er der ingen venner – hvilket tydeligvis bekræftes af NSA – men kun interesser, er sandt, så tjener det Europas interesser bedre at samarbejde med BRIKS-nationerne.

Se Valgvideo for Christian Olesen, SIVE-kandidat uden for partierne i Københavns Omegns Storkreds

... Vi kunne for nylig høre regeringen sige, at, nu var krisen slut. Desværre forholder virkeligheden sig noget anderledes. Vi har intet gjort for at løse problemerne, som skabte krisen tilbage i 2008. Siden da har man ført en forfejlet politik om at ofre befolkningen til fordel for finansverdenen; men der er intet blevet gjort for at stille os bedre eller forhindre et nyt kollaps ...

<https://www.youtube.com/watch?v=L8pJzCmQxg4>

---

183 EU-parlamentsmedlemmer: Syriza giver grækere et klart håb om et bedre liv

Mandag, 1. juni 2015 – I et brev i dag gav 183 medlemmer af EU-parlamentet og 13 andre parlamentsmedlemmer fra EU-lande udtryk for deres støtte til Syriza og den græske regering »for dens retfærdige kamp imod nedskæringspolitikens blindgyde« og

fremførte, at premierminister Alexis Tsipras og hans Syriza-parti er »forbundet med et klart håb om et bedre liv, uden nedskæringspolitik, som det påstås, at der ikke findes noget alternativ til«. Brevet siger, at Syriza allerede har taget »de første, modige skridt« til at forbedre situationen og genopbygge den græske økonomi til fordel for befolkningen, i et land, hvor nedskæringspolitik har gjort dybe indhug i statsbudgettet, mens det har givet de rige mulighed for at slippe af sted med lave skatter.

I mellemtiden talte præsidenten for det hellenske parlament, Zoe Konstantopoulou, ved det europæiske forum for alternativer i Paris den 30.-31. maj og sagde: »Den kamp, Grækenland fører, er en kamp for alle de europæiske nationer for demokrati, frihed og værdighed. Og det er en kamp, der må vindes!«

Efter at beskrive, hvordan nedskæringspolitikken, der blev påtvunget Grækenland under bail-out-memorandaet, ødelagde landet, fortsatte hun: »Nedskæringspolitik dræber samfundet og demokratiet. Vi må stoppe, før vi dræber håbet for den unge generation. Hvert barn, der fødes i Grækenland, skylder 32.500 euro bort, og det er en enorm uretfærdighed.«

Læs også:

»Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom«

EIR TEMA: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

---

Latinamerikanske   Alicia Barcena fra FN: BRICS er alternativet til det ikke-imødekommende   Bretton Woods System

Mandag, 1. juni 2015 – BRICS-perspektivet for global udvikling »er et alternativ til Bretton Woods-systemet«, sagde Alicia Barcena, chefsekretær for FN's Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC) i dag under en tale ved et velbesøgt arrangement, sponsoreret af Inter-American Dialogue med hjemsted i Washington, D.C.

Fr. Barcena, der netop har været vært for et ECLAC-arrangement den 25. maj i Santiago, Chile, hvor den kinesiske premierminister Li Keqiang var hovedtaler, svarede på et spørgsmål fra *Executive Intelligence Review* om Li Keqiangs ni dage lange rundrejse til fire nationer i regionen i sammenhæng med BRICS' fantastiske paradigme for global udvikling, der fuldstændigt har overskygget det transatlantiske systems destruktive politik.

I sin egen velkomsttale til Li Keqiang under Santiago-arrangementet den 25. maj fremførte fr. Barcena, at »efterkrigstidens orden, der udsprang af Bretton Woods, reflekterer ikke længere den nye, økonomiske og politiske virkelighed«, især med hensyn til udviklingslandene. Hun pegede på Asiatisk-Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og BRICS' Nye Udviklingsbank som initiativer, der »er en refleksion af en ny styrelse, der er vokset frem« og

tilføjede, at »projektet, kendt som det Nye Land [sic – Det økonomiske Silkevejsbælte] og den Maritime Silkevej« er et projekt, som »vi i regionen iagttager med største interesse ... vi er vidne til en ny æra«, sagde hun.

I dagens begivenheder forklarede hun dette yderligere og understregede, at Kina »havde fortrængt USA« i Latinamerika og var indtrådt i det »vakuum«, som var blevet skabt af USA's manglende, produktive investeringer i regionen. Som resultat af den globale, økonomiske krise har regionens økonomier nået en »stilstand«, sagde Barcena, og USA's økonomiske genrejsning er »middelmådig«. Der er således stor usikkerhed i regionen, og initiativer som Trans-Pacific Partnership (TPP), der tilbydes som løsning, »har mange problemer«.

Det er i denne sammenhæng, at Li Keqiangs besøg fandt sted, sagde fr. Barcena. Idet hun aflivede en spørgers antydning af, at Kina blot er engageret i at hamstre råmaterialer, der fremkalder minder om det 19. århundredes britiske imperialisme, fastslog hun bestemt, at »en ægte forandring er ved at finde sted«, og den fremgangsmåde, som den kinesiske premierminister brugte ved sit besøg, »var helt anderledes end tidligere tiders«.

Hun gentog som svar på *EIR's* spørgsmål, at BRIKS, med deres nye finansinstitutioner, »er alternativet til Bretton Woods-systemet«. Den internationale Valutafond har nægtet at gennemføre reformer, som udviklingslandene har krævet, og disse lande søger også alternativer til dollarens dominans, sagde hun. Vi er som region totalt afhængige af Federal Reserves beslutninger, og »sådan bør det ikke være«.

Barcena understregede vigtigheden af, at Kina er ved at oprette en afdeling af China Construction Bank i Santiago, der skal fungere som clearingbank for renminbi for at fremme dens anvendelse i hele regionen til finansiering af infrastrukturprojekter og andre udviklingsprojekter.

Læs også: EIR: BRIKS i bevægelse for at skabe et nyt, internationalt samfund

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og Alicia Barcena, Chile, 25. maj 2015

Stigende spændinger i det arktiske område og Baltikum

Mandag, 1. juni 2015 – Det russiske militærs seneste SNAP-øvelse gør tilsyneladende NATO nervøs. Sidste uges øvelse i det Centrale Militærdistrikt (Rusland), der omfatter et område, der strækker sig fra Ural til det vestlige Sibirien og mod nord til det arktiske område, omfattede henved 250 krigsfly og 12.000 tropper og kulminerede i sidste uge med øvelser med levende ild, der involverede krydsermissiler, lanceret i luften.

Dette er med til at levere brændstof til spændinger mellem Rusland og dets nordiske naboer og, naturligvis, NATO, iflg. en rapport i *Defense News* i går. »Den øgede spænding kommer fra kombinationen af, hvad der opfattes som en russisk trussel, og den igangværende debat om opfattelsen af de Svenske Luftstyrkers manglende evne til fuldt ud at udføre sin opgave«, sagde Ulf Bjereld, en politisk analytiker ved Sveriges Gøteborg-universitet. »Tilsammen driver dette flere svenskere til at støtte svensk medlemskab af NATO.« *Defense News*-rapporten gør meget ud af den kendsgerning, at øvelsen i det Centrale Militærdistrikt var meget større end NATO's

Arctic Challenge-øvelse, der slutter den 5. juni. NATO-øvelsen, med Norge som værtsland, sammenbragte 115 fly og en stab på 4.000 fra 9 lande, inklusive ikke-NATO-medlemmerne Sverige og Finland.

NATO starter en ny, stor øvelse i denne uge, Baltops 2015, i det Baltiske Hav, der skal løbe af stablen fra 5. juni til 20. juni. Iflg. planlægningsdokumentet, der er tilgængeligt på NATO's webside, har Baltops 2015 til formål at uddanne flåde- og luftenheder i hele spektret af maritime, militære operationer og vil omfatte 10 NATO-medlemslande, inkl. alle tre baltiske lande, såvel som også Finland og Sverige. I sidste uge meddelte talsmand for det svenske militær, generalmajor Karl Engelbrektson, at 2 B-52'ere fra USA vil deltage i øvelsen ved at simulere nedkastning af søminer i svenske farvande den 13. juni. »Hvordan Rusland vil fortolke dette, må de selv bestemme«, rapporteres Engelbrektson at have sagt.

Det Russiske Forsvarsministerium meddelte i dag, at dets øvelsestidsplan vil blive intensiveret hen over sommeren til et niveau, der er 50 % højere end under vinterhalvåret. Træningsforløbet er planlagt til at vare indtil slutningen af november og vil fokusere på fælles taktiske øvelser og øvelser på tværs af brancherne, rapporterer *RT*. Øvelserne vil omfatte »Center-2015«, der er planlagt til september, og Union Shield 2015, sammen med Belarus, ligeledes planlagt til september. De Strategiske Raketstyrker (RVSN) vil også gennemføre en intensiv øvelsestidsplan i løbet af sommermånederne. »I løbet af træningsperioden i sommeren 2015 vil flere end 30 taktiske øvelser med missilregimenter og flere end 20 specialtaktiske øvelser med støtte- og sikkerhedsenheder blive gennemført, inkl. flere end 30 % SNAP-øvelser«, sagde talsmand for RVSN Igor Yegerov, iflg. *TASS*.

Foto: Fra Arctic Challenge Exercise

Debatten om BRIKS og den Nye Silkevej breder sig

Mandag, 1. juni 2015 – Da Schiller Institutet i november 2014 udsendte sin nu berømte, internationale appel, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«[1], var der meget lidt debat i det transatlantiske samfund om BRIKS eller Kinas Nye Silkevejsprojekt, og den debat, der var, var generelt fjendtligt. Schiller Institutets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, insisterede på, at denne censur skulle smadres, og det blev den.

Det danske Schiller Institut, der stiller op med 4 kandidater uden for partierne, har på mindre end en uge gjort BRIKS-alternativet til et hovedemne i debatten i forbindelse med det danske folketingsvalg.

Planlægningen af den sydamerikanske økonomi er blevet ændret gennem de aftaler, der i sidste uge blev underskrevet sammen med den kinesiske premierminister Li Keqiang om konstruktion af et netværk af transkontinentale jernbanelinjer for at opkoble Sydamerika til Verdenslandbroen.

AlBawaba Egypten-nyhedsportalen offentliggjorde et kort indlæg i går og citerede chefen for Al-Ahram Afdeling for Internationale Anliggender, Ossama Al Dalil, for at sige, »der foreligger ingen trussel mod Egypten fra den nye, kinesiske Silkevej«.

Robert Berke fra *Oilprice.com* rejste spørgsmålet om USA's

tilslutning til »over en tredjedel af menneskeheden« i den Nye Silkevej, i del II af sin serie om den Nye Silkevej. Første del af serien, »Ny Silkevej kunne ændre global økonomi for altid«, der blev refereret af magasinet *Time* (22. maj), efterfulgtes den 26. maj af seriens anden del, »Kunne den Nye Silkevej gøre en ende på gamle, geopolitiske spændinger?«

Berke indrømmer, at det »indtil for nylig var en udbredt antagelse, at USA ville anføre sine vestlige allierede i en politisk kampagne imod den russisk/kinesiske aftale om at udvikle den Nye Silkevej, men begivenhederne er vendt omkring med bemærkelsesværdigt tempo.«

Forsigtig, som han ellers er, om det, der allerede er i gang, indrømmer Berke en vis entusiasme, hvis dette skulle lykkes:

»Hvis Indien vælger at gå i partnerskab med Kina om den Nye Silkevej, så vil Kina i resten af dette århundrede være i gang med at bygge på et projekt, der ville forbinde verdens mest folkerige nationer, med flere end 2,6 mia. mennesker. Med Rusland, der allerede er en partner, og med Iran, der venter på sidelinjen for at blive det, kunne projektet tilføje yderligere en kvart mia. mennesker og således samlet omfatte over en tredjedel af den globale befolkning. Det vil være vanskeligt at finde et bedre design.«

Han kalder [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys besøg i Moskva for »en holdningsændring i den amerikansk/russiske dynamik« og konkluderer, at det »fortsat er et åbent spørgsmål« om denne ændring »er forspillet til amerikansk støtte til projektet med den Nye Silkevej«.

[1] Læs hele brochuren: [**»Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden«**](#)

**Valgnyt: Video, Tom
Gillesberg ved Nørreport St.,
København**

**Politisk orientering den 1.
juni 2015:**

Kandidat Tom Gillesberg:

Valget i

**Danmark og USA; nyt om den
Nye Silkevej**

Med formand Tom Gillesberg, kandidat i Københavns Storkreds
uden for partierne

video:

lyd:

KÆMPE BRIKS-INFRASTRUKTUR-INDSATS:

Kinas vicepremiermin. Zhang annoncerer op til seks korridorer i planen for Ét bælte, Én vej, med en \$900 mia. stor investering

31. maj 2015 – Kina er i færd med, i en bjergtagende skala, at skitsere store projekter til forøgelse af 60 landes videnskabelige platform i planen for Ét bælte, én vej, og som indledningsvis kunne beløbe sig til over \$1 billion.

Ifølge *China Daily* fra 28. maj annoncerede den kinesiske vicepremierminister Zhang Gaoli, at Kina har planer om at investere \$900 mia. i planen for Ét bælte, én vej, som vil udvikle nationerne langs med og imellem ruterne. Zhang kom med denne meddelelse den 27. maj ved åbningsceremonien for en todages konference i Asien-Europa-mødet (ASEM), der blev afholdt i Chongqing med titlen, Dialog i industrien om konnektivitet. ASEM repræsenterer 53 europæiske og asiatiske nationer og organisationer.

Zhang sagde, iflg. *China Daily*, at Kina overvejer at udvikle op til seks store korridorer: Kina-Mongoliet-Rusland; Nye Eurasiske Landbro; Kina-Central- og Vestasien; Kina-Indokinesiske Halvø; Kina-Pakistan; og Bangladesh-Kina-Indien-Myanmar. Disse korridorer ville stråle ud i flere retninger og frembringe en enorm, økonomisk transformation. Iflg. artiklen vil Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye

Silkevejsfond, der er i færd med at blive skabt, blive tappet som en kilde til finansiering. AIIB vil tilsyneladende bruge en stor del af sin kapital til finansieringen.

Kinas handelsvolumen for varer med de 64 lande langs med de afstukne ruter, hvoraf mange er udviklingslande, har været voksende med gennemsnitligt 22 % hvert år siden 2001.

Ifølge *World Industrial Reporter* den 29. maj, »vil Kinas Udviklingsbank sandsynligvis også spille en mere aktiv rolle i Ét bælte, én vej, og bankens viceguvernør Li Jiping har erklæret, at banken har etableret en database med over 900 projekter i 60 lande, der involverer investeringer for over \$890 mia., rapporterede *21st Century Business Herald* torsdag.« *EIR* undersøger i øjeblikket, om Kinas Udviklingsbanks forventelige portefølje af potentielle investeringer i 60 lande er adskilt fra de projektlån, som vicepremiermin. Zhang forestiller sig, at den kommende AIIB og Nye Silkevejsfond vil finansiere, eller om der er nogen, eller en del, overlapning.

Men som sagt har Kina til hensigt at indledningsvist investere sandsynligvis \$1 billion eller mere i planen for Ét bælte, én vej, med yderligere betydelig finansiering fra den fremvoksende BRIKS' Nye Udviklingsbank, der kunne danne kernen i et nyt, økonomisk verdenssystem.

Kinas officielle plan over det 'Nye, økonomiske Silkevejsbælte'.

GRÆKENLAND OVERVEJER AT GÅ MED I BRIKS-BANKEN; går frem med aftale om russisk Turkish Stream- gasledning

30. maj 2015 – USA er modstander af Grækenlands beslutning om at deltage i den russisksponsorerede Turkish Stream-gasledning, der vil løbe fra Rusland, gennem Tyrkiet og dernæst videre til Grækenland og Centraleuropa. Ikke desto mindre vil Grækenland fortsat støtte projektet, og vil måske endda gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank, erklærede minister for produktiv genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, der i øjeblikket besøger Moskva.

I et interview med det russiske *Sputnik News* sagde Lafazanis: »Ulykkeligvis er USA's holdning mht. den russiske gasledning negativ. USA tog officielt dette standpunkt under et møde, jeg for nylig personligt havde med den amerikanske regeringsrepræsentant, der er ansvarlig for energispørgsmål.« Men, fortsatte han, »Vi støtter gasledningen, vi ønsker, den skal lægges tværs over græsk territorium, og vi er overbevist om, at det vil være et input til alle de europæiske nationer og Europa som sådan, og vi er helt uenige med USA's standpunkt i dette spørgsmål.«

»Den russiske gasledning, der vil erstatte den ukrainske transitroute for naturgas, er absolut nødvendig for energisikkerheden i Europa. Det betyder, at den må hilses velkommen af alle EU-medlemsstaterne og af de europæiske folk, der forstår behovet for at have uafbrudte forsyninger af billig naturgas«, sagde Lafazanis.

Han sagde også, at den foreslåede, USA-støttede Transadriatiske Gasledning ikke vil konkurrere med Turkish Stream-gasledningen, og at de begge vil have en rolle at spille.

Lafazanis sagde, at en overenskomst om bygningen af gasledningen kunne blive underskrevet 18.-20. juni på Økonomisk Forum i St. Petersborg, som den græske premierminister Alexis Tsipras forventes at deltage i, og hvor han vil mødes med den russiske præsident Vladimir Putin. »Vi er i øjeblikket på analyse- og planlægningsstadiet. En transnational overenskomst om gasledningen er i sit slutstadium. Vi håber, overenskomsten snart vil blive underskrevet«, sagde Lafazanis.

De diskuterede også, hvordan kredit fra russiske banker kunne udstedes til det græske selskab, der skal bygge gasledningen. »Tilbagebetaling af det russiske lån vil finde sted gennem det overskud, der skabes gennem gasledningens operation, og denne facilitet er ikke relateret til lån eller økonomisk assistance mellem stater«, sagde han.

Lafazanis sagde også til Athen-Makedonsk Nyhedsagentur (ANAMPA), at Grækenland har sikret sig russisk støtte til deltagelse i BRIKS' Ny Udviklingsbank og nu er i færd med at udarbejde, og sandsynligvis indgive, en anmodning om optagelse i den Ny Udviklingsbank. »Under et møde med den russiske vicefinansminister, Sergei Storchak«, der havde indbudt Grækenland til at gå med i BRIKS-banken, »fik vi den afgørende russiske støtte til Grækenlands anmodning om optagelse i BRIKS-landenes Ny Udviklingsbank. Det relevante [finansielle] krav for Grækenlands optagelse vil blive betalt i afdrag, alt imens Grækenland, straks efter, at gasledningen bliver operativ, vil kunne modtage finansiell støtte [fra banken]«, sagde ministeren.

(Se også: 'USA har ikke lyst til at give plads til russisk gas i Europa', *Sputnik Danmark*)

Se Tom Gilleberg's valgvideo: »Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«.

... Jeg stiller op, fordi vi netop står ved en afgørende skillevej. Vi befinder os – både Danmark, men også Europa og verden som helhed – i en utroligt farlig situation. Vi står over for et finansielt kollaps, der er langt større end det, der rystede verden i 2007-2008. Som nogen måske vil huske, så advarede jeg faktisk dengang om det.

Valgnyt: Tom Gilleberg på DR2 Deadline

Lørdag 30. maj forklarede Tom Gilleberg til DR2 Deadline, hvad meningen er med SIVE-valgplakaten: 'Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig', og hvad der skal på den politiske

dagsorden i Danmark, hvis vi ønsker en fremtid.

Mens valgplakaten stod på fuldskærm, hørtes Tom Gillesbergs stemme, der forklarede idéen bag plakaten. Tom sagde bl.a., at han stillede op for at få Danmark – og resten af Europa og USA – til at indgå i et win-win-samarbejde med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, om økonomisk samarbejde, og at vi stod over for et økonomisk kollaps, der var værre end det i 2007-08, og som kunne komme allerede Grundlovsdag, udløst af Grækenland.

»Vi skal ikke acceptere konfrontation med Rusland og Kina, der kan føre til atomkrig. I stedet for skal vi have en win-win-politik for udvikling. Det er, hvad der bør diskuteres. Det er derfor, jeg har det på plakaten«, sagde Tom.

Hør hele indslaget: www.sive.dk

(Sidst i programmet)

https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-2015-05-30?app_mode=true&platform=ios&personalization=true&#!/31:14

**USA's næste præsident?
Martin O'Malley annoncerer
sit kandidatur til
Demokraternes**

præsidentkandidat – kræver Glass/Steagall

30. maj 2015 – Lørdag annoncerede Martin O'Malley i byen Baltimore (staten Maryland) sit kandidatur til Demokraternes præsidentkandidat. Ud over at kræve [en genindførelse af] Glass/Steagall-bankopdelingsloven, krævede O'Malley også en ny, national sikkerhedsstrategi og en ny udenrigspolitik med engagement og samarbejde.

Her følger et udskrift af hans tale:

1. Introduktion

Amerikanske Medborgere,

Jeg vil tale til jer i dag om vores fælles Amerikanske Drøm, ... dens magtfulde historie, dens nuværende tilstand og, vigtigst af alt, det presserende behov for dens genopbygning.

Vores nation blev grundlagt på to, selvindlysende sandheder ... At vi alle er skabt ligeværdige. Og at vi alle af vor Skaber blev skænket retten til liv, frihed og stræben efter lykke. Med disse ord begyndte den Amerikanske Drøm. Der var intet skrevet med småt, ingen udløbsdato. Vi er alle inkluderede, kvinder såvel som mænd, sorte såvel som hvide. Irske amerikanere, asiatiske amerikanere, latino-amerikanere, indfødte amerikanere. Jødiske, kristne og muslimske amerikanere.

Unge og gamle. Rige og fattige. Arbejdere og arbejdsgivere. Bøsser, lesbiske, transseksuelle og heteroseksuelle amerikanere.

Hvert menneske har betydning, der er brug for hver af os. I

vores opfattelse af et land findes der ikke noget, der hedder en overflødig amerikaner.

Der er imidlertid en voksende ulighed i vort land i dag. Det er svælget mellem det stærke og retfærdige land, som vores børn har behov for, at vi er ... og så det land, som vi er i fare for at blive til.

For i Amerika i dag tjener 70 % af os det samme, eller mindre, som vi gjorde for 12 år siden. Det er første gang, det er sket på denne side af Anden Verdenskrig.

I Amerika i dag kæmper familieejede virksomheder og landbrug for at kunne konkurrere med stadigt større koncentrationer af store selskabers magt ...

For halvtreds år siden var nationens største arbejdsgiver GM (General Motors). En gennemsnitlig ansat i GM kunne med to ugelønninger betale for et års skolepenge på et universitet i delstaten.

I Amerika i dag, hvor drømme om college, et job til en anstændig løn og en tryk pensionisttilværelse er ved at glide så mange af hænde ... synes den Amerikanske Drøm at hænge i en tynd tråd.

Og dog, for i Amerika er der altid et 'og dog'.

Den sidste tråd, der holder os oppe, kunne meget vel være den stærkeste.

Det er generøsitetens, medfølelsens og den gensidige kærligheds tråd, der bringer os sammen som Et amerikansk Folk.

I mere end 200 år har vi været vores egen fremtids arkitekter. Og i dag må vi igen til at bygge.

Min far og mor, Tom og Barbara O'Malley, blev født ind i Den store Depression og blev voksne som en del af den storslåede generation, der vandt Anden Verdenskrig. Min far fløj 33

missioner over Japan i en B-24 Liberator, og fortsatte på college, udelukkende takket være GI Bill[1]. Min mor fløj i en alder af sytten i den Civile Luftpatrulje. De opfostrede deres børn – vi var seks – til en fremtid i middelstanden, der i overvejende grad sikredes af deres generations ofre og bedre valg.

Men de ville aldrig acceptere det begreb, at de på en eller anden måde skulle være »den mest storslåede generation«. For de troede på, og de lærte os, at hver generation amerikanere har evnen – og en hellig forpligtelse – til at blive storslået.

Og det må vi blive. Uanset, hvor svære oddsene er, uanset, hvor stor udfordringen er, og uanset, hvor hård kampen er.

Det er det presserende arbejde, som udfordrer os i dag: at genopbygge sandheden i den Amerikanske Drøm for ALLE amerikanere. Og at gå i gang med det samme!

2. Baltimore/Økonomi

I sidste måned var Tv-apparater over hele verden fyldt med vrede og raseri, og med flammerne i nogle af de mest ydmyge og hårdest ramte kvarterer i Baltimore.

For alle os, der har givet så meget af vores energi for at gøre vores by til et trygkere, smukkere, mere retfærdigt og rigere sted, var det en hjertesående nat i denne bys liv.

Men der er en lektie at lære af den nat, og der er noget at tilbyde vores land, der kom ud af disse flammer.

For det, der fandt sted, handlede ikke blot om race ... ikke blot om politiets arbejde i Amerika.

Det handler om alt det, som det at være amerikaner bør betyde.

Håbløshedens svøbe, der den aften antændte en ild, transcenderer race eller geografi.

Oplev det rekordagtige antal unge, hvide børn, der slår sig selv ihjel med heroin i forstæder og småbyer over hele Amerika.

Den barske sandhed om vores fælles virkelighed er denne: Arbejdsløsheden i mange amerikanske store og mindre byer over hele USA er højere nu, end den var for otte år siden.

Betingelser med ekstrem og voksende fattigdom skaber betingelser for ekstrem vold.

Vi må arbejde på ...

Vores økonomiske og politiske system er vendt på hovedet og er bagvendt, og det er på tide at vende det omkring.

Det, der skete med vores økonomi – det, der skete med den Amerikanske Drøm – skete ikke ved et tilfælde.

Det var heller ikke resultatet af globale kræfter, der lå uden for vores kontrol.

Magtfulde, rige særinteresser hjemme hos os selv har brugt vores regering til at skabe – i vores eget land – en økonomi, der lader et flertal af vores befolkning sakke bagud.

En økonomi, der placerer en så koncentreret rigdom i hænderne på de få, at det har taget muligheder fra hjemmene af de mange.

En økonomi, hvor et flertal af vores befolkning ikke høres, ikke ses, ikke behøves og efterlades til at slutte, at deres liv og arbejde i bogstavelig forstand er mindre værd i dag, end det var i går, ... Og vil være endnu mindre værd i morgen ...

Vi er i færd med at tillade, at vores mulighedernes land forvandles til ulighedernes land.

Den jævne mand kæmper, mens Wall Street stiger til store højder.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at ikke en eneste adm. direktør fra Wall Street blev dømt for forbrydelser med relation til den økonomiske nedsmeltning i 2008. Ikke. En. Eneste. En.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at man bliver standset for at køre med en beskadiget baglygte i vores land; men hvis man ødelægger nationens økonomi, er man urørlig.

Det er ikke meningen, vores økonomi skal fungere sådan!

Det er ikke meningen, at vores land skal fungere sådan!

Dette er ikke den Amerikanske Drøm!

Og det behøver ikke at være sådan!

Denne generation kan stadig nå at blive storslået.

Vi har før reddet verden, og vi må nu redde vores land – og vi vil gøre det ved at genopbygge den Amerikanske Drøm!

3. Dagsordenen

Når jeg nu her til morgen ser ud over det oprindelige »de fries land og de modiges hjem«, så ser jeg ansigterne af mennesker, der har gjort så meget for så mange i vores by og vores stat.

Sammen gjorde vi vores by til et tryggere, sundere og bedre sted for børn.

Sammen fik vi vores by til atter at have tiltro. Vi opfandt en ny og bedre måde at regere på, som vi kaldte CitiStat, og vi fik tingene gjort.

Sammen gjorde vi vores stats folkeskoler til de bedste i USA. Vi gjorde college økonomisk opnåeligt for flere familier.

Vi anførte vores folk gennem en ødelæggende, national, økonomisk tilbagegang. Vi sørgede for en bedre beskyttelse af vores land, vores luft og vandet i Chesapeake Bay.

Vi vedtog loven om retten til ægteskab for to af samme køn[2], og vi vedtog DREAM-loven[3].

Sammen forhøjede vi mindstelønnen, og vi oppebar den højeste gennemsnitsindkomst i Amerika. Vi opnåede topkarakterer for innovation, iværksættelse og udvikling af mindretals og kvinders virksomheder.

Jo, forståelse går forud for handling.

Og det krævede nyt lederskab. Nye perspektiver. Og nye fremgangsmåder.

Men vi troede på drømmen ... sammen skred vi til handling for at virkeliggøre den ... og det er præcist, hvad vi som nation må gøre i dag.

Vores økonomi er ikke penge, vores økonomi er folk – hele vores folk.

Vi måler succes på den voksende rigdom og tryghed for vores folk – hele vores folk.

En stærkere middelstand er ikke konsekvensen af økonomisk vækst – en stærkere middelstand er årsagen til økonomisk vækst.

Vi må sammen, som en nation, bygge en amerikansk økonomi, der atter fungerer for os alle.

Det betyder en god job- og lønpolitik, der giver hårdtarbejdende familier mulighed for rent faktisk at få fremgang. Det betyder en højere mindsteløn, overtidsbetaling

for overarbejde og respekt for alle arbejderes ret til at organisere sig i fagforeninger og føre kollektive lønforhandlinger for bedre lønninger.

Hvis vi gennemfører disse handlinger, vil drømmen atter leve.

Klimaforandring er virkelig. Vi må skabe en amerikansk jobdagsorden for at bygge en ny fremtid med vedvarende energi.

Vi må lancere en ny dagsorden for at genopbygge Amerikas byer som steder for retfærdighed og muligheder for alle.

Og hvis vi gennemfører disse handlinger ... vil drømmen atter leve.

For vores lands sikkerheds, og vores lands velbefindendes, og vores lands økonomiske væksts skyld, må vi også bringe 11 millioner af vores naboer ud af skyggerne ved at vedtage en omfattende immigrationsreform.

For vores nations varige symbol er ikke pigtrådshegnet ... det er Statuen af Frihedsgudinden.

Vi er en nation af immigranter. Vi er et medfølelse og generøst folk. Og hvis vi handler i overensstemmelse med vores principper – og med de bedste sider af vores natur – hvis vi vender tilbage til vores sande selv, så vil drømmen atter leve.

Tag ikke fejl – vores evne til at lede verden og være trygge i denne verden afhænger af styrken af den Amerikanske Drøm herhjemme. De udfordringer, vi konfronteres med i verden i dag, er anderledes end de udfordringer, vi stod over for i 1990'erne.

Sammen må vi bygge en ny, national sikkerhedsstrategi og bygge nye alliancer, der er fremadskuende og fremadhandlende.

Centrum for denne nye strategi må være reduktionen af trusler. Trusler, der udvikler sig hurtigt – fra voldelig ekstremisme,

pandemiske cyber-angreb, spredning af atomvåben og sammenbrud af nationale stater, til klimaforandringens tørke, hungersnød og oversvømmelser.

Sammen må vi bygge en ny udenrigspolitik, baseret på engagement og samarbejde. Vi må gå sammen med ligesindede folk i hele verden – og især med nationer her på vores egen halvkugle – om vores fælles mål for en voksende, global middelstand.

Vi må sætte vores nationale interesse på førstepladsen; vi må sætte Amerika på førstepladsen.

Men vi kan ikke genopbygge den Amerikanske Drøm herhjemme ved at imødekomme de privilegeredes og magtfuldes krav.

Lad os være ærlige. Det var dem, der oprindeligt vendte vores økonomi på hovedet. Og de er de eneste, der har fordel af det.

Vi må retsforfølge bedragerne, vi må genindføre Glass/Steagall, og hvis en bank er for-stor-til-at-lade-gå-ned uden, at det ødelægger vores nations økonomi ... ja, så må banken brækkes op, før den knækker os ... igen.

Goldman Sachs er en af de største vaneforbrydere inden for investeringsbanker i Amerika. For nylig lod den adm. direktør for Goldman Sachs sine ansatte vide, at han ville have det helt fint med enten Bush eller Clinton.

Det tror jeg på ...

Men jeg har nyheder til tyrannerne på Wall Street –

Præsidentskabet er ikke en kongekrone, som I kan lade gå frem og tilbage mellem to kongelige familier.

Det er en hellig tillid, der skal fortjenes fra USA's befolkning, og som skal forvaltes på vegne af USA's befolkning.

Den eneste måde, hvorpå vi kan genopbygge den Amerikanske Drøm, er ved at tage magten over vores egen, amerikanske regering!

4. Konklusion

Den Amerikanske Drøms hædrede poet, Bruce Springsteen, spurgte engang:

Er en drøm en løgn, hvis den ikke går i opfyldelse? ... Eller er den noget værre?

Hvorvidt den Amerikanske Drøm bliver til en løgn, eller bliver til en vedvarende sandhed, som vores børn kan nyde godt af, ... kan bygge på, ... kan udleve, ... er faktisk op til dig og mig.

Det er op til os alle sammen.

Det handler ikke om Wall Street, ikke om de fem store banker; det handler ikke engang om store penge, der forsøger at købe vores valg.

Det handler om USA.

Det handler om, hvorvidt Vi, folket, stadig har viljen til at blive storslåede amerikanere.

Det tror jeg på, at vi har.

Min beslutning er taget.

I vil nu alle skulle foretage et afgørende valg til næste år, til gavn for jeres familier og til gavn for det land, som I elsker og bærer i jeres hjerter.

Det er et valg, som folk vil udspørge jer om i mange år i fremtiden.

Så når et barn, der har en hel verdens læring foran sig, derfor spørger jer, hvem I stemte på, ønsker jeg, at I skal kunne sige til det barn, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en far, der knokler sig igennem endnu en lang vagt for at kunne give sin datter en bedre fremtid, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en mor, der har en lang arbejdstid med to jobs for drømmen om at sende sin søn på college, ønsker jeg, at I skal kunne sige til hende, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en ung far, der hungrer efter et anstændigt job for at forsørge sin familie, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Historien om vort lands bedste dage skal ikke findes i en historiebog, for denne generation af amerikanere skal til at skrive den!

Og det er derfor, at jeg i dag ... over for jer – og over for alle, der kan høre min stemme – erklærer mig for at være kandidat til De forenede Staters præsidentembede ... og jeg stiller op for DIG.

Gud velsigne jer, og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater.

[1] Loven om sociale fordele, herunder til uddannelse, for hjemvendte krigsveteraner, populært kaldet GI Bill. Se artikel: ['Hvornår lærer vi af vores økonomiske historie'](#)

[2] Et flertal af staten Marylands borgere stemte ja til loven, der trådte i kraft 1. januar 2013.

[3] **DREAM Act** (akronym for **D**evelopment, **R**elief, and **E**ducation for **A**lien **M**inors) er et amerikansk lovforslag for en proces med flere faser for illegale immigranter i USA, som først ville give dem en betinget opholdstilladelse og dernæst, hvis

de kan opfylde yderligere kvalifikationer, permanent opholdstilladelse.

Kinesisk ambassadør til Washington konfronterer USA's militære planer

30. maj 2015 – Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, gik med til et interview med *Wall Street Journal*, der i den seneste tid har offentliggjort flere krav om militær konfrontation med Kina, og han modsagde kraftigt de amerikanske løgne om situationen i det Sydkinesiske Hav og identificerede den amerikanske trussel om krig som en trussel mod hele verden.

Ambassadør Cui begyndte:

»Det var en stor overraskelse for os, at USA har overreageret på situationen og optrapper den. USA sendte militære rekognosceringsfly til området med reportere om bord, hvilket tydeligvis var et forsøg på at provokere og optrappe situationen.«

Han bemærkede, at Kina mere end nogen anden nation ønsker fri sejlads for at beskytte sine massive handelsruter. Han sagde:

»Det, som USA foretager sig, har givet anledning til en masse spørgsmål i Kina. Hvorfor overreagerer de? Hvorfor reagerer de på denne måde? Hvorfor sender de flere og flere militære fartøjer, fly og rekognosceringsaktiviteter på så nært hold af Kina? Hvad er den virkelige hensigt? Er der et forsøg på at gentage den Kolde Krig i Asien? For hvis den

regionale stabilitet ødelægges, hvis det gode momentum af økonomisk vækst svækkes, hvis de gode udsigter til regionalt, økonomisk samarbejde formindskes, ville alle lide skade. Det er konsekvensen. Jeg ved ikke, om folk i Washington, D.C. nogen sinde har skænket disse konsekvenser en tanke. Vi taler ikke om Den mexicanske Golf. Vi taler ikke engang om Hawaii. Vi taler om det Sydkinesiske Hav, der er så tæt på Kina. Hvis I ikke har fjendtligtsindede planer, hvorfor gør I så dette?»

Særdeles interessant er Cui modsigelse af *Wall Street Journals* påstand om, at USA handler i forsvar for USA's »alliancer med Kinas naboer, der også har en interesse i denne region«. Cui svarede:

»Det ville antyde, at disse alliancer af natur er anti-kinesiske, hvis dette er forklaringen ... Og jeg mener, at det vil være højst kontraproduktivt og endda dumt at have en sådan politik, en sådan anti-Kina politik og forsøge at danne militære alliancer, der er rettet mod Kina.«

Han konkluderede anerkendende:

»Kinas voksende militære styrke og mulige tilstedeværelse drives, ikke af en eller anden storslået strategi, men af de voksende økonomiske og andre behov, eftersom Kinas økonomi er i færd med at blive stadigt tættere integreret i den globale økonomi. Jeg mener ikke, folk bør se dette som en slags trussel ... Det vil åbne op for en god mulighed for, at Kina, USA og andre kan samarbejde med hinanden, fordi der er så mange globale spørgsmål. Jeg mener ikke, at noget land kan håndtere alle disse spørgsmål på egen hånd. Bestemt ikke Kina, og heller ikke USA. Vi må samarbejde om dette.«

Hele interviewet kan læses på <http://en.people.cn/n/2015/0530/c90883-8899872.html>

Foto: Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, giver et interview til Wall Street journal om det Sydkinesiske Hav.

USA vil etablere militær overvågning af Malaccastrædet

30. maj 2015 – Idet Obamaregeringen bruger krisen omkring »bådflygtningene« som påskud, har den tvunget både Malaysia og Thailand til at tillade USA's flyvevåben at bruge deres baser til overvågning af deres territoriale vande – som om der var brug for det amerikanske militær til at opdage flygtningebåde.

En kilde i den thailandske regering fortalte *EIR*, at den thailandske junta havde givet USA tilladelse til at benytte Utapao-flyvebasen (en central base for B-52-bombeangreb over hele Indokina under den krig, der medførte folkemord) for at hjælpe med jordskælvskatastrofen i Nepal, men at de opponerede imod den aktuelle, falske undskyldning for at benytte flyvebaserne i både Utapao og Phuket til disse overvågningsflyvninger.

Ikke desto mindre har Thailand, i et forsøg på at opveje intenst pres fra Washington over »demokrati«, bøjet sig for dette nye krav. Hvor længe, denne tilladelse vil bestå, står ikke klart.

Obamaregeringen kræver, at premierminister (tidligere general) Prayut Chan-Ocha omgående afholder valg, som vil sende landet tilbage til de tilstande af nær-borgerkrig, som eksisterede før kuppet i maj 2014, og som har til hensigt at sætte en stopper for de storstilede infrastrukturprojekter, som Prayut

har aftalt med Japan og Kina.

Foto: Det stærkt trafikerede Malaccastræde.

Kina: USA's globale militærøvelser vs. Rusland og Kina er »ukloge«

29. maj 2015 – I en leder i dag vurderer *Peoples Daily* det væld af USA's fælles militærøvelser i hele verden og erklærede, at det er »uklogt af USA at etablere Kina og Rusland som to betydningsfulde fjender og at forstærke sin mærkbare tilstedeværelse gennem militærøvelser«.

De undersøger de seneste øvelser, »fra Det caribiske Hav til Nordafrika, Kaukasus, Centralasien, Sydasien, Sydøstasien og Den koreanske Halvø, som falder sammen med den ustabile bue [omkring Rusland og Kina, -red.], som det amerikanske militær har foreslået«.

De advarer om, at »USA's forsøg på at involvere Kina og Rusland i en militær kappestrid kunne give bagslag, når USA opdager, at det er fanget i en ond cirkel af militær ekspansion«.

»Efter først at have viklet sig ind i krigene i Irak og Afghanistan«, tilføjer de, »og dernæst kæmpe med en utilstrækkelig, økonomisk genrejsning, er det kun ved hjælp af disse øvelser, at USA kan bevare sit allerede vaklende

overherredømme.«

Lederartiklen bemærker, at Kina og Rusland er fuldstændigt enige i disse spørgsmål og faktisk gennemførte deres egen, fælles øvelse i Middelhavet den 17. maj og således »sendte et signal om, at de to lande vil gøre en fælles indsats i respons til USA«.

Giscard d'Estaing: Krim har aldrig været ukrainsk

30. maj 2015 – Den tidligere franske præsident, Valery Giscard d'Estaing, sagde i fredags, i et foredrag til Moskvas Statsuniversitet, at Krim aldrig har været ukrainsk. »Lad os vende tilbage til de historiske fakta: Rusland besejrede Krim for flere århundreder siden. Krim har aldrig været ukrainsk. Det var under tyrkisk overmyndighed en tid, men senere gjorde [Prins Grigorij] Potemkin det til en del af Rusland. Ukraine deltog ikke i denne proces.«

Foto: Tidligere franske præsident, Valery Giscard d'Estaing

Rusland kommer med sønderlemmende kritik af USA's krigsforberedelser i Asien

30. maj 2015 – Den russiske viceforsvarsminister, dr. Anatoly Antonov, kom i dag under en tale til den IISS (International Institute for Strategic Studies)-sponsorerede Shangri-la Dialog i Singapore med et direkte og kraftigt angreb på USA's forberedelser til krig mod Kina og Rusland i Asien og nævnte ved navn Obamaregeringens førsteangrebspolitik, »Prompt Global Strike«, og USA's massive oprustning af offensive våben.

»Det er vigtigt at indse«, sagde Antonov, »at ingen 'afbalancering', sabelraslen, militæroprustning, politisk pres, intimidering og 'indeslutning' eller informationsaggression, vil løse vore problemer. Tværtimod, de vil forværre situationen og så mistillidens sæd. I denne kappestrid er vi bekymrede over USA's politik i det asiatiske Stillehavsområde i betragtning af, at den bliver mere og mere fokuseret omkring en systemisk 'indeslutning' af Rusland og Kina.«

»Der foreligger fra USA's side et åbenlyst ønske om at bringe deres krigsskibe med AEGIS [missilforsvarssystem] tættere på den russiske kyst og placere hypersoniske våben om bord på VIRGINIA-ubåde, iflg. konceptet om 'Prompt Global Strike'«, sagde han.

Han understregede, at denne politik er offensiv, ikke defensiv:

»På trods af vor foruroligelse over USA's globale missilforsvarsarkitektur, så går USA frem med sin politik for underminering af den strategiske stabilitet ved at

tilføje en regional afdeling med missilskjold i det asiatiske Stillehavsområde. Den ønskede missilforsvarskapacitet i området vil på signifikant vis overskride det nødvendige niveau for at neutralisere mulige angreb og trusler fra missiler.«

Antonov advarede også om, at Asien ikke er immun over for 'farvede revolutioner':

»Epidemien af 'farvede revolutioner', der indledningsvist ramte Mellempøsten, fejede som en orkan hele stater væk. Denne sygdom har også ramt nogle europæiske stater. Vi bliver vidne til uroen i Makedonien, der på så skandaløs vis er orkestreret udefra ... [Dernæst vurderer han krisen i Ukraine.] Ingen kan føle sig absolut sikker, ved at opretholde det faktum, at 'farvede revolutioner' ikke er kommet til det asiatiske Stillehavsområde. Det kunne ske når som helst, når de vestlige eliter først er utilfredse med en stats politik og beslutter sig til at introducere 'demokratiske' værdier. Vi husker paraply-revolutionen i Hongkong. Hvem mon bliver den næste?«

Foto: Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov

Valgnyt: SIVE udsender Pressemeddelelse

MAJ302015

Schiller Instituttets Venner:

Pressemeddelelse den 30. maj 2015 kl. 14.00

www.sive.dk info@sive.dk

Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark, stiller op til Folketinget som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds. Hans farverige valgplakat med sloganet "Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig" præger allerede bybilledet og er blevet et varmt diskussionsemne. Den er blevet valgt af såvel Jyllands-Posten som TV2 som en af de henholdsvis elleve og fem mest opsigtvækkende plakater.

Tom Gillesberg betoner, at Danmark står ved en afgørende skillevej: Vi skal, sammen med resten af Europa og USA, vælge, om vi vil have økonomisk kollaps og krig – eller i stedet et samarbejde med BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) om økonomisk udvikling. Så kan vi etablere den nye retfærdige økonomiske verdensorden, jeg sammen med Schiller Institutet og den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche har kæmpet for gennem mange årtier.

På trods af, at de vestlige regeringer siden 2008 har støttet finansverdenen på bekostning af befolkningen, så er problemerne ikke løst. Vi står over for et snarligt sammenbrud af det transatlantiske finanssystem langt værre end det, vi så i 2007-2008 (som jeg som bekendt forudså i valkampen i 2007) – muligvis allerede den 5. juni, hvis Grækenland ikke kan betale sit afdrag til Den internationale Valutafond. Dette kan være den begivenhed, der får bægeret til at flyde over og trækker tæppet væk under euroen – med en kædereaktion af bank- og statsgældskriser til følge, der vil få verdens derivatmarked, og dermed finanssystemet, til at kollapse.

Samtidigt presser London og Obama på for en direkte konfrontation med Rusland og Kina, der hurtigt kan eskalere til storkrig – og dermed atomkrig.

Alternativet til dette er et win-win-samarbejde med BRIKS-landene og den størstedel af verdens nationer, som allerede er

i gang med at samarbejde med dette nye lederskab. Kinas initiativ for bygningen af en Ny Silkevej mellem Kina, Europa og Afrika er allerede ved at blive realiseret gennem en lang række infrastrukturprojekter, som Kina bruger dele af sin 3.000 mia. dollars store valutareserve til at finansiere. Dette inkluderer etableringen af en Silkevejsfond på 40 mia. dollars, en Maritim Silkevejsfond, Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsfond (AIIB), hvor Danmark har meldt sig som grundlæggende medlem, og et hav af bilaterale investeringsaftaler, som det netop sås ved den kinesiske statsministers besøg i Sydamerika.

Dette er en win-win-politik for alle nationer og folkeslag, som Danmark skal være en del af.

Tom Gillesberg er tilgængelig for interviews.

Udover Tom Gillesberg stiller andre aktivister fra Schiller Instituttets Venner op:

Christian Olesen i Københavns Omegns Storkreds

Poul Gundersen i Østjyllands Storkreds

Hans Schultz i Nordjyllands Storkreds

Links:

Schiller Instituttets Venner: www.sive.dk

Schiller Instituttet i Danmark: www.schillerinstitut.dk

Begejstring i kølvandet på

BRIKS-konference i Peru

29. maj 2015 – Femogfyrre personer deltog i gårsdagens ADECAEM-konference om »BRIKS-alternativet og Udviklingen af Peru og Sydamerika«, som var arrangeret i fællesskab med LaRouches *Executive Intelligence Review*, og som inkluderede private erhvervsfolk, pensionerede militærpersoner og andre. Konferencen, der havde to paneler, varede i fem timer, med livlig diskussion efter hvert indlæg.

Arrangørerne af begivenheden var begejstret for resultatet og ville omgående drøfte udbredelsen af videooptagelsen, og hvilke nye aktiviteter, man skulle gå i gang med. Andre var tilskuere fra hele verden, fra Spanien til Frankrig, og i Latinamerika.

Efter dr. Liu Youfa og **Helga Zepp-LaRouches hovedtale** foreslog Dennis Small, at peruvianerne anskuede deres fremtid, som Lyndon LaRouche havde gjort i 1987, da han personligt sagde til dem under en tale ved en stor, St. Augustine-konference i Lima, at der, hvor andre ser fattigdom, ser han potentiale; at en ung pige, som da levede i slummen, meget vel kunne blive den første, kvindelige astronaut til at sætte foden på Mars. I denne ånd foreslog Small, at Peru bestemt kunne fortsætte med at være et »mineland«, som kolonialmagterne altid har sagt, men at de skulle være det på Månen ved at tilslutte sig Kina i udvinding af helium-3 – en idé, der blev modtaget med latter og klapsalver fra tilhørerne.

De korte åbningsbemærkninger fra pensionerede general Juan Luis Autero Villagarcia, den nyligt etablerede præsident for ADECAEM, indfanger det skift, der er ved at finde sted i Peru, et af de fire latinamerikanske lande, der stadig deltager i Obamas vordende TPP, og hvis regering indtil for få måneder siden har været over-underdanig over for minekartellerne, der dominerer økonomien. Her følger gen. Auteros fulde erklæring (minus formaliteter):

»Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika: BRIKS tager den historiske udfordring op om morgendagens fremtid. En gruppe lande, der udgør, og er i færd med at bygge, en ny bestemmelse, en ny verdensorden med fremskridt. Men de gør det, efter min mening, ikke for at være imod det, der hidtil har været de vestlige landes – USA's og Europas – vækst og økonomiske udvikling, og hvad dette har betydet. Det står over dette, en demonstration af nye, virkelige kapaciteter i lande, der er gået sammen for med kraft at udgøre en ny akse, som er de nye poler for udvikling på tre kontinenter: Asien, de amerikanske kontinenter, især Sydamerika, og Afrika, der allerede repræsenterer, gentager jeg, en ny, økonomisk verdensorden, en virkelig udfordring for menneskeheden i dag, som også betyder fremskridt og social og menneskelig udvikling. Det er opkomsten og udviklingen af de fremvoksende lande, der betyder en ny verdensdynamik, en fødsel mellem dem og deres voksende relation til resten af verden, som vil bringe stor rigdom.

Og det er i lyset af dette perspektiv, at Peru føler sig nært forbundet med denne fælles indsats og gør en indsats for at deltage; at det har brug for at skabe den nødvendige infrastruktur for at blive indbyrdes forbundet, og blive Sydamerikas hovedadgangsvej til Stillehavet: det nye panorama, der nu vil materialisere sig med konstruktionen af jernbane mellem to oceaner, fra Peru til Brasilien, der forceres fremad af en økonomisk overenskomst med Den kinesiske Republik.

Denne begivenhed, som, via teknologiens fremskridt, giver os mulighed for at bringe forskellige, eminente talere fra forskellige lande i hele verden sammen for at tale om aktuelle spørgsmål af stor betydning, er af dybtgående betydning i dag, idet ... San Martin Instituttet i Peru har givet os mulighed for at samle denne udvalgte tilhørerskare.

Sammenslutningen af tidligere elever fra den Højere Militærskole træder atter frem med præsentationen af denne vigtige konference om BRIKS-alternativet og udviklingen af

Peru og Sydamerika ...«